

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 676

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 august 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
174. — Lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică și pentru modificarea și completarea Legii nr. 183/2024 privind statutul personalului de cercetare, dezvoltare și inovare	2–3	din Codul de procedură penală și a sintagmei „în limitele prevăzute de lege” din cuprinsul art. 254 alin. (1) din Codul de procedură penală	5–10
725. — Decret privind promulgarea Legii pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică și pentru modificarea și completarea Legii nr. 183/2024 privind statutul personalului de cercetare, dezvoltare și inovare	4	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
★		612. — Hotărâre pentru modificarea unor acte normative în domeniul închiderii unor mine și cariere	11
726. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		1.086. — Ordin al ministrului sănătății, interimar, privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative	12–15
Decizia nr. 135 din 17 februarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, ale art. 50 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, a sintagmei „și nici bunurile exceptate de lege” din cuprinsul art. 249 alin. (8)			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002****privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică și pentru modificarea și completarea Legii nr. 183/2024 privind statutul personalului de cercetare, dezvoltare și inovare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — După articolul 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 30 august 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 71, cu următorul cuprins:

„Art. 71. — Nucleele de cercetare constituite în cadrul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, astfel cum sunt definite la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 183/2024 privind statutul personalului de cercetare, dezvoltare și inovare, sunt cuprinse în sistemul național de cercetare-dezvoltare, fiind asimilate în drepturi unităților și instituțiilor de cercetare de drept public prevăzute la art. 7 lit. g) și care desfășoară activități de cercetare-dezvoltare în baza proiectelor de cercetare-dezvoltare aprobate de conducerea instituțiilor din care fac parte, fiind finanțate din fondurile alocate acestora de la bugetul de stat sau din alte surse legal constituite.”

Art. II. — Legea nr. 183/2024 privind statutul personalului de cercetare, dezvoltare și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 12 iunie 2024, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), din personalul CDI fac parte și persoanele care desfășoară activitate de cercetare, dezvoltare și inovare în cadrul unor nuclee de cercetare constituite conform normelor legale în vigoare în cadrul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale.

(3) Nucleul de cercetare reprezintă structura organizatoric-funcțională înființată prin ordin al conducătorului instituției cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, al cărei scop principal este de a desfășura activități de cercetare fundamentală, cercetare aplicativă și dezvoltare tehnologică.”

2. După articolul 17 se introduc șase noi articole, art. 171-176, cu următorul cuprins:

„Art. 171. — (1) Funcția de director general la institutele naționale de cercetare-dezvoltare, denumite în continuare *INCD*, se ocupă prin concurs public, organizat conform metodologiei prevăzute la art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Concursul pentru ocuparea funcției de director general la INCD se organizează de către organul de specialitate al administrației publice centrale coordonator al INCD, denumit în continuare *organ coordonator*, cu respectarea metodologiei prevăzute la alin. (1).

(3) Concursul pentru ocuparea funcției de director general la INCD se anunță public, prin afișare pe paginile de internet ale organului coordonator și INCD, precum și pe platforma europeană EURAXESS.

(4) Prin act administrativ al conducătorului organului coordonator se stabilesc, până cel mai târziu la data publicării anunțului, calendarul, locul desfășurării concursului, componența nominală a comisiei de concurs, a comisiei de soluționare a contestațiilor, a secretariatului tehnic, precum și lista membrilor supleanți din cele două comisii.

(5) Organul coordonator pune la dispoziția candidaților, membrilor comisiei de concurs și membrilor comisiei de soluționare a contestațiilor platforma informatică necesară desfășurării concursului pentru ocuparea funcției de director general la INCD.

(6) INCD publică pe pagina proprie de internet informațiile și documentele economico-financiare asociate concursului, necesare elaborării ofertei manageriale de către candidați, stabilite prin metodologia prevăzută la art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 172. — (1) Pentru a participa la concursul pentru ocuparea funcției de director general la INCD, candidatul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) deține minimum gradul profesional de cercetare-dezvoltare CS II, echivalent cercetător consacrat (R3), în domeniul de activitate al INCD, sau, prin echivalență, deține cel puțin funcția didactică universitară de conferențiar universitar, în domeniul de activitate al INCD;

b) are vechime în funcție de conducere de minimum 3 ani în organizații de cercetare din țară/străinătate în domeniul specific de activitate al INCD ori într-un domeniu de cercetare conex sau a câștigat prin competiție și a finalizat minimum două proiecte de cercetare, în țară sau străinătate, cu buget cumulativ de minimum 400.000 EUR, în calitate de director de proiect, în domeniul de activitate al INCD sau într-un domeniu de cercetare conex;

c) cunoaște limba română sau limba engleză, scris și vorbit;

d) are o stare de sănătate corespunzătoare postului pentru care candidează;

e) nu a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni contra securității naționale, autorității, umanității, infracțiuni de corupție sau de serviciu, infracțiuni de fals ori contra înfăptuirii justiției, infracțiuni săvârșite cu intenție care ar face o persoană candidată la post incompatibilă cu exercitarea funcției pentru care candidează, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea, amnistia postcondamnatorie sau dezincriminarea faptei;

f) nu figurează cu fapte înscrise în cazierul fiscal, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare;

g) nu se află sub efectul unei sancțiuni prevăzute la art. 63 lit. d), aplicată pentru încălcarea normelor de etică și bună conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare-inovare potrivit art. 52;

h) nu deține părți sociale sau acțiuni, atât candidatul, cât și soțul/soția, rudele și afinii acestuia până la gradul al III-lea inclusiv, la o societate cu același profil sau cu care INCD este în legături comerciale directe.

(2) Lista documentelor pe care candidatul la funcția de director general al INCD le depune pe platforma informatică, modelul pentru cererea de înscriere, declarația candidatului și structura-cadru a ofertei manageriale se aprobă prin metodologia prevăzută la art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17³. — (1) Componenta și atribuțiile comisiei de concurs, comisiei de soluționare a contestațiilor și secretariatului tehnic, precum și modelul declarației membrilor comisiei de concurs/comisiei de soluționare a contestațiilor se stabilesc prin metodologia prevăzută la art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru activitatea desfășurată, membrii comisiei de concurs, ai comisiei de soluționare a contestațiilor și ai secretariatului tehnic sunt remunerați din fondurile proprii ale INCD cu o sumă reprezentând 10% din salariul de bază al directorului general al INCD, la care se adaugă, după caz, cheltuieli de transport și cazare, cu respectarea reglementărilor în vigoare.

Art. 17⁴. — (1) Criteriile de evaluare care stau la baza selecției candidaților de către comisia de concurs sunt următoarele:

- a) criteriul C1 — activitatea managerială;
- b) criteriul C2 — activitatea științifică;
- c) criteriul C3 — calitatea ofertei manageriale;
- d) criteriul C4 — prestigiul științific și colaborări internaționale.

(2) Etapele de desfășurare a concursului sunt următoarele:

a) etapa I — verificarea de către comisia de concurs a îndeplinirii condițiilor de participare;

b) etapa a II-a — evaluarea candidaților de către comisia de concurs, care cuprinde:

- (i) faza I — analiza documentelor de concurs și evaluarea candidaților pe platforma informatică conform criteriilor de evaluare prevăzute la alin. (1) lit. a) și b);

- (ii) faza a II-a — desfășurarea interviului și evaluarea candidaților conform criteriilor de evaluare prevăzute la alin. (1) lit. c) și d).

(3) Modul de desfășurare a concursului de ocupare a funcției de director general la INCD și documentele procedurale utilizate în cadrul etapelor de desfășurare a concursului se aprobă prin metodologia prevăzută la art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17⁵. — (1) Pe durata desfășurării interviului potrivit dispozițiilor art. 17⁴ alin. (2) lit. b) pct. ii) participă, în calitate de

observatori, cercetători științifici, cadre didactice universitare sau personal suport pentru activitățile de cercetare, dezvoltare și inovare, după cum urmează:

a) un observator desemnat de organizația patronală reprezentativă la nivel de sector de negociere colectivă relevant;

b) un observator desemnat de organizația sindicală reprezentativă sau, după caz, un reprezentant al angajaților din cadrul INCD.

(2) Persoanele desemnate ca observatori potrivit alin. (1) monitorizează modul în care sunt respectate principiile referitoare la transparență, imparțialitate, confidențialitate, egalitate de șanse și nediscriminare în evaluarea candidaților.

(3) Persoanele desemnate ca observatori semnează o declarație de independență, imparțialitate și confidențialitate, al cărei model se aprobă prin metodologia prevăzută la art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17⁶. — (1) Candidatul declarat admis încheie, în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la emiterea ordinului de numire, un contract de management cu conducătorul organului coordonator, pe durata mandatului prevăzută la art. 17 alin. (9)-(11).

(2) Anual, până la data de 15 iunie, directorul general are obligația publicării venitului net aferent anului anterior pe pagina proprie de internet a INCD.

(3) În cazul nerespectării obligațiilor prevăzute la alin. (2), Autoritatea Națională pentru Cercetare va informa directorul general cu privire la depășirea termenului. Dacă conformarea nu are loc în termen de 30 de zile de la această informare, ministrul educației și cercetării are obligația de a emite ordinul de încetare a mandatului directorului general.

(4) Indicatorii de performanță managerială stabiliți prin contractul de management, în baza cărora se evaluează performanța managerială a directorului general, cuprind în mod obligatoriu și date privind valoarea fondurilor europene atrase, impactul socioeconomic al valorificării rezultatelor activității CDI, precum și parteneriatele cu industria.

(5) Pentru funcțiile de director general pentru care este obligatorie deținerea avizului emis de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, persoana numită în condițiile alin. (1) are obligația de a solicita acest aviz în termen de maximum 30 de zile de la data numirii în funcție, corespunzător nivelului maxim de secretizare a informațiilor deținute de INCD.

(6) În cazul în care persoana numită în condițiile alin. (1) nu obține avizul emis de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, ordinul de numire în funcție se revocă."

Art. III. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se actualizează în mod corespunzător Metodologia de concurs pentru ocuparea funcției de director general la institutele naționale de cercetare-dezvoltare, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 576/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 26 august 2016.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
LAURENȚIU PLĂEȘU

București, 14 august 2026.
Nr. 174.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru completarea
Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea
științifică și dezvoltarea tehnologică și pentru modificarea
și completarea Legii nr. 183/2024 privind statutul
personalului de cercetare, dezvoltare și inovare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică și pentru modificarea și completarea Legii nr. 183/2024 privind statutul personalului de cercetare, dezvoltare și inovare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 14 august 2026.

Nr. 725.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 527/2026,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 17 august 2026, domnul Dull Zoltan, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Târgu Mureș, având gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 14 august 2026.

Nr. 726.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 135

din 17 februarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, ale art. 50 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, a sintagmei „și nici bunurile exceptate de lege” din cuprinsul art. 249 alin. (8) din Codul de procedură penală și a sintagmei „în limitele prevăzute de lege” din cuprinsul art. 254 alin. (1) din Codul de procedură penală

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Andrei Grigoraș	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie” din cuprinsul art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, a sintagmei „și nici bunurile exceptate de lege” din cuprinsul art. 249 alin. (8) din Codul de procedură penală, precum și a sintagmei „în limitele prevăzute de lege” din cuprinsul art. 254 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Miadi Production — S.R.L. din București în Dosarul nr. 13.508/3/2021 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.383D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 3.453D/2021, nr. 3.667D/2021 și nr. 3.680D/2021, având un obiect similar cu cel din dosarul anterior menționat, excepție ridicată de Paul-Iulian Enache în Dosarul nr. 4.049/62/2021 al Tribunalului Brașov — Secția penală, de Radu Cătălin Russen în Dosarul nr. 2.221/102/2018/a1.26 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Răzvan Petrovici în Dosarul nr. 15.283/3/2021/a1.1 al Curții de Apel București — Secția I penală.

4. La apelul nominal răspunde, în Dosarul nr. 3.680D/2021, autorul excepției, Răzvan Petrovici, personal și asistat de avocat Flavius Radu, din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Apărătorul autorului excepției și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.453D/2021, nr. 3.667D/2021 și nr. 3.680D/2021 la Dosarul nr. 2.383D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată. Arată că excepția invocată în Dosarul

nr. 3.680D/2021 privește dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005, potrivit cărora, în cazul săvârșirii unei infracțiuni prevăzute de acest act normativ, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie. În susținerea motivelor de neconstituționalitate face referire la caracterul trihotomic al normei juridice, evocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 589 din 14 iulie 2020, potrivit căreia norma juridică integrează, din perspectivă logico-juridică, trei elemente — ipoteza, dispoziția și sancțiunea. Susține că, în structura art. 11 din Legea nr. 241/2005, ipoteza normei juridice este reprezentată de formularea „în cazul în care s-a săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege”, iar dispoziția constă în obligativitatea luării măsurilor asigurătorii, potrivit opțiunii de politică penală a legiuitorului. Totodată, invocă prevederile art. 393 din Codul de procedură penală, potrivit cărora deliberarea poartă asupra existenței faptei și a vinovăției inculpatului. În acest context, arată că instanța judecătorească se poate pronunța asupra existenței faptei penale doar ulterior închiderii dezbaterilor, cu ocazia deliberării asupra fondului cauzei. Or, invocarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 în etapa camerei preliminare, anterior soluționării acțiunii penale, ar aduce atingere prezumției de nevinovăție și ar crea o aparență de lipsă de imparțialitate a judecătorului investit cu soluționarea cauzei. Face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale referitoare la noțiunea de independență și imparțialitate a judecătorilor, arătând că acestea nu reprezintă doar garanții de substanță, ci și de aparență. Pentru aceste motive, susține că reținerea ipotezei normei juridice prevăzute de art. 11 din Legea nr. 241/2005, respectiv existența săvârșirii unei infracțiuni, în alte condiții decât cele ale soluționării acțiunii penale, echivalează cu o antepunere asupra existenței faptei și a caracterului său infracțional, afectând garanția imparțialității judecătorului. Solicită, în esență, constatarea că art. 11 din Legea nr. 241/2005 este constituțional, numai în măsura în care luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie exclusiv ca urmare a soluționării acțiunii penale potrivit art. 396 din Codul de procedură penală, respectiv atunci când instanța se pronunță asupra existenței faptei și a caracterului său infracțional.

7. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că asupra dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 Curtea Constituțională s-a mai pronunțat pentru critici similare, prin Decizia nr. 469 din 27 octombrie 2022. Totodată, susține că textul criticat reglementează exclusiv caracterul obligatoriu al luării măsurilor asigurătorii în cazul săvârșirii anumitor infracțiuni, având în vedere particularitățile acestora. În acest sens, susține că, pentru anumite infracțiuni, cum este cazul celor din cauzele în care a fost invocată prezenta excepție, legiuitorul a instituit o regulă derogatorie, constând în obligativitatea luării măsurilor asigurătorii, măsuri care se dispun în condițiile legii și sub controlul organelor judiciare. Potrivit legii, acestea se dispun după ce organele judiciare determină în mod

clar îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege și se mențin până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare sau a altei soluții pronunțate în cauză, legiuitorul lăsând la aprecierea organului judiciar, în funcție de întregul material probator administrat, dispunerea acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 30 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 13.508/3/2021, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie” din cuprinsul art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, a sintagmei „și nici bunurile exceptate de lege” din cuprinsul art. 249 alin. (8) din Codul de procedură penală, precum și a sintagmei „în limitele prevăzute de lege” din cuprinsul art. 254 alin. (1) din Codul de procedură penală.**

9. Prin Încheierea din 3 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.049/62/2021, **Tribunalul Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 și ale art. 50 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.**

10. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.221/102/2018/a1.26, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005.**

11. Prin Decizia nr. 975 din 25 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 15.283/3/2021/a1.1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală**, admitând recursul împotriva Încheierii penale nr. 503/C.P din 27 octombrie 2021 prin care Curtea de Apel București — Secția I penală a respins cererea de sesizare a instanței de contencios constituțional, **a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005.**

12. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Societatea Miadi Production — S.R.L. din București, Paul-Iulian Enache, Radu Cătălin Russen și Răzvan Petrovici în cauze având ca obiect contestații împotriva măsurilor asigurătorii dispuse în temeiul art. 11 din Legea nr. 241/2005 și al art. 50 din Legea nr. 129/2019.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 se arată că acestea contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție**, întrucât, prin instituirea caracterului obligatoriu al măsurilor asigurătorii, legea creează o normă aplicabilă automat, fără o analiză concretă a situației de fapt, afectând garanțiile statului de drept și drepturile fundamentale ale cetățenilor. Totodată, se susține că dispozițiile criticate nu definesc în mod clar condițiile în care pot fi luate măsurile asigurătorii și nu stabilesc criterii de individualizare, textul fiind neclar, lipsit de previzibilitate și contrar principiilor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Se mai arată că dispozițiile legale criticate reglementează o situație în care sancțiunea prevăzută de norma juridică — obligativitatea luării măsurilor asigurătorii — devine incidentă automat. Potrivit art. 11 din Legea nr. 241/2005, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie în cazul săvârșirii unei infracțiuni prevăzute de această lege, însă, în realitate, textul este aplicat anterior pronunțării instanței asupra existenței faptei și a caracterului său infracțional. Se susține că aplicarea măsurilor asigurătorii înaintea soluționării acțiunii penale este contrară prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, întrucât

legea prevede că acestea se aplică în cazul săvârșirii unei infracțiuni, aspect care poate fi constatat doar ulterior pronunțării instanței în acest sens.

14. În susținerea pretensei contrarietăți dintre art. 11 din Legea nr. 241/2005 și art. 16 din Constituție, se arată că prevederile legale criticate instituie un tratament juridic diferențiat între persoanele juridice de drept public și cele de drept privat, în favoarea statului, fiind astfel încălcat principiul egalității în fața legii. În acest sens, se susține că, spre deosebire de prevederile art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, care reglementează condițiile generale de luare a măsurilor asigurătorii, dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 instituie o prezumție absolută de săvârșire a unei infracțiuni și, respectiv, de ascundere, distrugere, înstrăinare ori sustragere de la urmărirea bunurilor, nepermițând verificarea condițiilor esențiale pentru instituirea unor asemenea măsuri. În aceste condiții, statul și proprietatea acestuia dobândesc un statut special și privilegiat în raport cu ceilalți subiecți de drept aflați în situații similare, în calitate de victime ale unor infracțiuni care au generat un prejudiciu. Se mai arată că legiuitorul a instituit obligativitatea luării măsurilor asigurătorii doar pentru infracțiunile de evaziune fiscală, fără a extinde această obligație și la alte infracțiuni care produc prejudicii. Astfel, în cazul infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 241/2005, măsurile asigurătorii se dispun indiferent de existența unui prejudiciu concret, fără niciun criteriu de diferențiere, în timp ce, pentru alte infracțiuni, organele judiciare apreciază liber asupra îndeplinirii condițiilor generale de luare a acestor măsuri. În consecință, această diferență de tratament între persoane aflate în situații juridice similare contravine principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție. Se mai arată că instituirea caracterului obligatoriu al măsurilor asigurătorii creează o protecție suplimentară în favoarea proprietății statului, în detrimentul proprietății private, încălcând principiul nediscriminării și principiul ocrotirii egale a proprietății private, consacrat de art. 44 alin. (2) din Constituție.

15. Referitor la încălcarea art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că impunerea automată a măsurilor asigurătorii, fără un control judecătoresc efectiv al proporționalității, încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. Caracterul automat al măsurii lipsește persoana vizată de posibilitatea efectivă de a se apăra și de a contesta îndeplinirea condițiilor legale. Deși art. 250¹ din Codul de procedură penală prevede posibilitatea formulării unei contestații împotriva măsurilor asigurătorii, această cale de atac este lipsită de eficiență, câtă vreme luarea măsurii este obligatorie prin efectul legii.

16. Se susține, totodată, că dispozițiile criticate golesc de conținut prezumția de nevinovăție consacrată de art. 23 alin. (11) din Constituție. Întrucât prevederile art. 11 din Legea nr. 241/2005 nu stabilesc mijloacele de probă minime care pot justifica luarea măsurilor asigurătorii, se creează o prezumție de vinovăție a persoanei ale cărei bunuri sunt supuse indisponibilizării. Totodată, reglementarea aduce atingere independenței și imparțialității judecătorului, întrucât aplicarea automată a textului legal, care presupune acceptarea existenței unei infracțiuni prevăzute de lege înainte de soluționarea acțiunii penale, echivalează cu o antepronunțare asupra existenței faptei și a caracterului său infracțional.

17. În ceea ce privește art. 44 alin. (8) din Constituție, se arată că indisponibilizarea automată a bunurilor mobile și imobile, fără verificarea provenienței licite a acestora, afectează dreptul de proprietate. Deși Constituția consacră prezumția caracterului licit al dobândirii averii, instituirea obligativității măsurilor asigurătorii fără un control prealabil asupra originii bunurilor contravine acestei garanții.

18. În continuare, se arată că măsurile asigurătorii, fiind măsuri procesuale ce implică restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale, trebuie să respecte principiile necesității și proporționalității. Caracterul automat al măsurii încalcă aceste principii, întrucât împiedică verificarea concretă a necesității restrângerii dreptului de proprietate. Aplicarea automată a măsurii fără o analiză individuală determină o restrângere disproporționată a dreptului de proprietate și lipsește judecătorul de posibilitatea de a aprecia asupra proporționalității. În consecință, normele criticate contravin și dispozițiilor art. 53, ale art. 124 și ale art. 126 alin. (1) din Constituție.

19. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 129/2019 raportat la art. 16 alin. (1), art. 21, art. 24, art. 44 alin. (8), art. 53 alin. (2), art. 124 și art. 126 alin. (1) din Constituție, dispoziții care reglementează o situație juridică similară și care produc efecte comparabile cu cele ale art. 11 din Legea nr. 241/2005, sunt formulate aceleași critici de neconstituționalitate.

20. Cu referire la sintagma „și nici bunurile exceptate de lege” din cuprinsul art. 249 alin. (8) din Codul de procedură penală și la sintagma „în limitele prevăzute de lege” din cuprinsul art. 254 alin. (1) din același cod, se arată că soluțiile legislative criticate reprezintă, în esență, prin trimiterea pe care acestea o fac la dispozițiile art. 727-729 din Codul de procedură civilă, limite ale sechestrului și ale popririi, care asigură o protecție debitorului persoană fizică, în scopul garantării mijloacelor de existență ale suspectului ori inculpatului și ale familiei acestuia. Pe de altă parte, se susține că legea procesual penală permite aplicarea sechestrului asupra tuturor bunurilor unei persoane juridice, fără nicio limită sau excepție, deși persoanele fizice beneficiază de asemenea limite. Se apreciază că prin această reglementare sunt încălcate prevederile art. 16 și ale art. 136 alin. (5) din Constituție. În esență, se arată că, în ceea ce privește persoanele juridice, nu există nicio normă care să stabilească limite menite să asigure funcționarea și supraviețuirea societății până la stabilirea definitivă a vinovăției sub aspectul săvârșirii faptelor de evaziune fiscală.

21. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate respectă prevederile Constituției, limitarea dreptului de proprietate într-o fază incipientă a unei cercetări penale fiind conformă cu normele constituționale.

22. **Tribunalul Brașov — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 320 din 17 mai 2016.

23. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, având în vedere că reglementarea situațiilor în care măsurile asigurătorii sunt obligatorii are în vedere particularitățile infracțiunilor de evaziune fiscală, natura și amploarea acestora, caracteristicile elementelor constitutive, importanța relațiilor sociale ocrotite prin acestea și pericolul social crescut al faptelor incriminate. Arată că indisponibilizarea instituită prin sechestrul nu afectează substanța dreptului de proprietate asupra bunurilor supuse sechestrului, până la dovedirea vinovăției în materie penală, amintind în acest sens Decizia nr. 207 din 31 martie 2015. Totodată, susține că textul criticat nu împiedică titularul dreptului de proprietate de a se apăra, chiar și pe parcursul acestei proceduri necontencioase, nefiind încălcată nici prezumția de nevinovăție a proprietarului. Cu privire la pretinsa încălcare prin textele criticate a prevederilor art. 44 din Constituție, arată că dreptul de proprietate privată nu este un drept absolut, putând face obiectul unor limitări, cu respectarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, exigențe care sunt respectate în prezenta cauză.

24. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Arată că, având în vedere jurisprudența constantă

a Curții Constituționale, raportat la criticile de neconstituționalitate formulate, dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate. Cu privire la luarea obligatorie a măsurilor asigurătorii susține că reglementarea acestei măsuri este o excepție de la regula generală instituită de Codul de procedură penală, excepție determinată de importanța relațiilor sociale ocrotite prin legea specială, natura și gravitatea infracțiunilor, pericolul social ridicat al acestora, precum și amploarea prejudiciilor ce pot rezulta. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 10 din 14 ianuarie 2016 și Decizia nr. 303 din 9 iunie 2020.

25. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

26. **Guvernul**, în dosarele nr. 3.667D/2021 și nr. 3.680D/2021, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, Decizia nr. 10 din 14 ianuarie 2016 și Decizia nr. 303 din 9 iunie 2020.

27. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției de neconstituționalitate prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

28. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

29. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, ale art. 50 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019, sintagma „și nici bunurile exceptate de lege” din cuprinsul art. 249 alin. (8) din Codul de procedură penală și sintagma „în limitele prevăzute de lege” din cuprinsul art. 254 alin. (1) din Codul de procedură penală. Cu privire la excepția de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului nr. 2.383D/2021, referitoare la sintagma „luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie” din cuprinsul art. 11 din Legea nr. 241/2005, din analiza notelor scrise ale autorului excepției Curtea reține că acesta formulează critici similare celor invocate de autorii excepției din dosarele nr. 3.453D/2021, nr. 3.667D/2021 și nr. 3.680D/2021. Prin urmare, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a sintagmei „luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie” din cuprinsul art. 11 din Legea nr. 241/2005 nu conține critici proprii, distincte de cele formulate în privința articolului în ansamblul său, motiv pentru care prezenta analiză acoperă și această ipoteză, fiind reținute ca obiect al excepției dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 în integralitatea lor.

30. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— art. 11 din Legea nr. 241/2005: „În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.”;

— art. 50 din Legea nr. 129/2019: „În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie, în condițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.”;

— art. 249 alin. (8) din Codul de procedură penală: „*Nu pot fi sechestrate bunuri care aparțin unei autorități sau instituții publice ori unei alte persoane de drept public și nici bunurile exceptate de lege.*”;

— art. 254 alin. (1) din Codul de procedură penală: „*Sumele de bani datorate cu orice titlu suspectului ori inculpatului sau părții responsabile civilmente de către o a treia persoană ori de către cel păgubit sunt poprite în mâinile acestora, în limitele prevăzute de lege, de la data primirii ordonanței sau încheierii prin care se înființează sechestrul.*”

31. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și calitatea legii, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare, astfel cum acestea se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 44 alin. (2) și (8) referitoare la dreptul de proprietate privată, ale art. 53 alin. (2) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției, ale art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești, precum și ale art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private.

32. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 au mai format obiectul controlului Curții Constituționale, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, fiind pronunțate, în acest sens, Decizia nr. 320 din 17 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 18 august 2016, Decizia nr. 96 din 1 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 18 iulie 2018, Decizia nr. 445 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 21 noiembrie 2017, Decizia nr. 303 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1013 din 30 octombrie 2020, și Decizia nr. 469 din 27 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 9 februarie 2023, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

33. Prin Decizia nr. 469 din 27 octombrie 2022, precitată, paragrafele 17-19, Curtea a reținut că măsurile asigurătorii sunt definite drept măsuri procesuale cu caracter real, care au ca efect indisponibilizarea bunurilor mobile și imobile ce aparțin suspectului, inculpatului, părții responsabile civilmente sau altor persoane, prin instituirea unui sechestrul asupra acestora în vederea confiscării speciale, a confiscării extinse, a executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori a acoperirii despăgubirilor civile. Aceste măsuri au caracter provizoriu, având rolul de a preveni ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care ar putea să asigure repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, plata amenzii, a cheltuielilor judiciare sau realizarea confiscării, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă. Măsurile asigurătorii se dispun de procuror, în cursul urmăririi penale, din oficiu sau la cererea părții civile, prin ordonanță motivată, de judecătorul de cameră preliminară sau de instanța de judecată în timpul procesului penal, la sesizarea procurorului, a părții civile sau din oficiu, prin încheiere motivată, producându-și efectele de la momentul dispunerii până la momentul pronunțării hotărârii definitive în dosarul penal. Totodată, Curtea a constatat că dispunerea măsurilor asigurătorii și instituirea sechestrului asigurător se fac pe baza valorilor implicate în cauză (valoarea prejudiciului sau a sumelor probabile ce trebuie confiscate, bonitatea suspectului sau a inculpatului, valoarea patrimoniului de care acesta dispune) și sunt lăsate, de regulă, la aprecierea organelor judiciare. De la această regulă, Codul de procedură penală și legile speciale prevăd excepții referitoare atât la

obligativitatea instituirii sechestrului asigurător, cât și la imposibilitatea luării măsurilor asigurătorii, acestea din urmă având drept criterii calitatea titularilor și tipul bunurilor. Cu privire la cea dintâi categorie de excepții, dispozițiile art. 249 alin. (7) din Codul de procedură penală stabilesc obligativitatea instituirii sechestrului în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitatea de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă, indiferent dacă aceasta are sau nu are desemnat un reprezentant legal și indiferent dacă acesta înțelege să formuleze o cerere de sechestrul. Curtea a mai constatat alte cazuri de instituire obligatorie a sechestrului asigurător, de exemplu, art. 50 din Legea nr. 129/2019, conform căruia luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie în cazul săvârșirii oricărei infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism.

34. Curtea a reținut că reglementarea excepției luării obligatorii a măsurilor asigurătorii a fost determinată, în mod special, de importanța relațiilor sociale ocrotite prin acestea, de caracteristicile elementelor constitutive ale laturii obiective a acestor infracțiuni și de pericolul social crescut al faptelor incriminate. În fine, Curtea a constatat că normele juridice a căror neconstituționalitate este invocată obligă organele judiciare la luarea măsurilor asigurătorii în cazul unor infracțiuni ce au un obiect material care poate atinge valori foarte mari și al căror pericol social este, de asemenea, foarte ridicat. Prin urmare, și prejudiciile provocate prin săvârșirea infracțiunilor constau în sume însemnate de bani. În aceste condiții, textul criticat are rolul de a asigura posibilitatea acoperirii parțiale sau totale a pagubelor provocate, caracterul obligatoriu al măsurilor asigurătorii având rolul de a împiedica sustragerea, ascunderea sau înstrăinarea bunurilor ce fac obiectul lor. Așa fiind, Curtea a reținut că, prin prisma particularităților infracțiunilor reglementate prin Legea nr. 241/2005, obligativitatea instituirii măsurilor asigurătorii apare ca fiind justificată.

35. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că, prin Decizia nr. 469 din 9 februarie 2023, precitată, paragraful 21, a reținut că persoanele care săvârșesc infracțiuni dintre cele reglementate prin Legea nr. 241/2005 și cele care săvârșesc alte categorii de infracțiuni, pentru care legea nu prevede obligativitatea dispunerii măsurilor asigurătorii, se află în situații juridice diferite, motiv pentru care nu poate fi reținută existența unei discriminări sub aspectul regimului juridic distinct al luării acestor măsuri.

36. Mai mult, Curtea reiterează că, potrivit jurisprudenței sale, egalitatea în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De altfel, aceleași considerente sunt aplicabile și în ceea ce privește pretinsa discriminare a persoanelor juridice de drept privat în raport cu statul, în calitatea acestuia de subiect pasiv al infracțiunilor de evaziune fiscală. Din analiza dispozițiilor legale criticate rezultă că diferența de regim juridic nu este determinată de calitatea persoanei — după cum aceasta este de drept public sau de drept privat —, ci de natura infracțiunii săvârșite și de valoarea socială protejată. În acest sens, Curtea constată că legea nu instituie un regim preferențial pentru stat, ci consacră o măsură specială destinată protejării unei valori sociale de interes public major, respectiv resursele bugetare.

37. Curtea reține că, așa cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 241/2005, reglementarea prevăzută de art. 11 este justificată prin pericolozitatea socială și amploarea fenomenului de evaziune fiscală, ale cărui prevenire și combatere impun adoptarea unor măsuri ferme de ordin penal. Prin urmare, aceasta reglementează o situație distinctă, menită să contribuie la stoparea fenomenului infracțional și la recuperarea prejudiciului, fără a institui o protecție suplimentară

în favoarea proprietății statului. Așadar, nu poate fi reținută existența unei discriminări sub acest aspect.

38. În continuare, cu privire la pretinsa încălcare a accesului liber la justiție, Curtea, prin Decizia nr. 320 din 17 mai 2016, precitată, paragraful 24, a constatat că dreptul fundamental prevăzut la art. 21 din Constituție semnifică posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin normele de procedură penală, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Or, simpla instituire a măsurilor asigurătorii, conform art. 11 din Legea nr. 241/2005, nu este de natură să înlăture aceste garanții procesuale, așa încât nu poate fi reținută restrângerea sau încălcarea, prin textul criticat, a prevederilor art. 21 din Constituție. Curtea a mai observat că indisponibilizarea bunurilor prin luarea măsurilor asigurătorii nu are în vedere drepturi în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, potrivit căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil de către o instanță independentă și imparțială.

39. Cu privire la pretinsa nerespectare a prezumției de nevinovăție, Curtea reține că, prin Decizia nr. 10 din 14 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 4 aprilie 2016, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, prevederi identice cu cele ale art. 11 din Legea nr. 241/2005, și a stabilit, la paragraful 23, că instituirea unor măsuri cu caracter provizoriu și preventiv, în vederea împiedicării distrugerii, sustragerii sau înstrăinării unor bunuri care au legătură cu săvârșirea unei infracțiuni, nu este de natură să încalce prezumția de nevinovăție a proprietarului sau posesorului acestora, prezumție care subzistă până la constatarea vinovăției printr-o hotărâre judecătorească definitivă. Având în vedere cele reținute, nu poate fi constatată încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție.

40. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 alin. (2) și (8) din Constituție, Curtea a stabilit, de asemenea, prin Decizia nr. 10 din 14 ianuarie 2016, precitată, paragraful 20, că, până la dovedirea vinovăției în materie penală, indisponibilizarea instituită prin sechestrul nu afectează substanța dreptului de proprietate asupra bunurilor supuse măsurii.

41. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența anterior invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

42. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, prin instituirea caracterului obligatoriu al măsurilor asigurătorii, Curtea reține că, într-un stat de drept, legiuitorul are competența de a stabili mecanisme procedurale pentru protejarea valorilor sociale fundamentale, atâta vreme cât acestea sunt supuse controlului judiciar și nu suprimă drepturi esențiale. Or, infracțiunile prevăzute de Legea nr. 241/2005 prezintă un pericol social ridicat și au un obiect material care poate atinge valori considerabile, motiv pentru care legiuitorul a instituit, pentru aceste infracțiuni, un regim distinct al luării măsurilor asigurătorii, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, în exercitarea marjei sale de apreciere privind politica penală a statului și în concordanță cu rolul său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării. De asemenea, Curtea reține că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 sunt redactate într-un mod clar și previzibil, stabilind, în termeni lipsiți de echivoc, obligația organelor judiciare de a lua măsuri asigurătorii în cazul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de această lege. Norma criticată indică ipoteza, subiectul și consecința juridică, iar aplicarea sa se

realizează în completare cu dispozițiile Codului de procedură penală, care reglementează căile de atac împotriva acestor măsuri. De altfel, lipsa reglementării unor criterii și condiții care să permită dispunerea măsurilor asigurătorii nu este de natură să afecteze calitatea normei juridice din perspectiva clarității și previzibilității.

43. Totodată, Curtea, prin Decizia nr. 469 din 27 octombrie 2022, precitată, paragraful 22, a reținut că interpretarea dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 241/2005 trebuie realizată prin raportare la scopul și cadrul normativ în care acestea se aplică. Astfel, referitor la sensul sintagmei „s-a săvârșit o infracțiune” din cuprinsul textului criticat, Curtea a constatat că, în contextul analizat, noțiunea de „infracțiune” este folosită de legiuitor în sens larg, prin aceasta înțelegându-se „faptă prevăzută de legea penală”. Acest din urmă sens rezultă în mod direct din natura și modalitatea de reglementare a măsurilor asigurătorii, care, potrivit art. 249 și următoarelor din Codul de procedură penală, sunt măsuri ce pot fi dispuse de organele judiciare pe parcursul procesului penal, anterior pronunțării unei hotărâri judecătorești de condamnare. Așa fiind, dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 nu pot avea în vedere decât constatarea de către organele judiciare a săvârșirii uneia dintre faptele incriminate prin actul normativ menționat, în cadrul procesului penal și înainte de pronunțarea unei hotărâri de condamnare. Prin urmare, dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 sunt clare și previzibile sub aspectul condițiilor în care pot fi dispuse măsurile asigurătorii, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) și nici a art. 124 din Constituție.

44. Cu privire la criticile de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 50 din Legea nr. 129/2019, Curtea constată că acestea reglementează obligativitatea luării măsurilor asigurătorii în cazul săvârșirii oricărei infracțiuni de spălare de bani sau de finanțare a actelor de terorism, instituind o soluție legislativă similară celei prevăzute de art. 11 din Legea nr. 241/2005. Având în vedere identitatea de rațiune dintre dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 și cele ale art. 50 din Legea nr. 129/2019 prin care se instituie obligativitatea luării măsurilor asigurătorii, precum și faptul că sunt formulate aceleași critici de neconstituționalitate, raționamentele de constituționalitate mai sus dezvoltate se aplică *ad similib* și dispozițiilor din Legea nr. 129/2019. Astfel, întrucât reglementările criticate consacră o soluție legislativă identică, justificată prin natura infracțiunilor și importanța valorilor sociale ocrotite, analiza de constituționalitate privind prevederile art. 11 din Legea nr. 241/2005 are aceeași relevanță și pentru prevederile art. 50 din Legea nr. 129/2019.

45. Referitor la criticile de neconstituționalitate privind sintagma „și nici bunurile exceptate de lege” din cuprinsul art. 249 alin. (8) al Codului de procedură penală, precum și la sintagma „în limitele prevăzute de lege” din cuprinsul art. 254 alin. (1) al aceluiași cod, Curtea reține, în esență, că acestea vizează instituirea unor limite ale măsurilor asigurătorii exclusiv în ceea ce privește persoanele fizice.

46. Analizând prevederile legale criticate, Curtea reține că legiuitorul a reglementat în mod expres, prin dispozițiile art. 249 alin. (8) din Codul de procedură penală, limitele măsurii sechestrului asigurător, stabilind că nu pot fi supuse sechestrului, printre altele, „bunurile exceptate de lege”. În mod similar, art. 254 alin. (1) din Codul de procedură penală fixează limitele urmăririi veniturilor bănești, fiind reglementat că „sume de bani datorate (...) sunt poprite (...) în limitele prevăzute de lege (...)”.

47. Curtea constată că prevederile Codului de procedură penală nu cuprind norme care să stabilească expres categoria „bunurilor exceptate de lege” de la instituirea sechestrului, într-o atare situație dispozițiile procesuale penale completându-se cu dispozițiile procesuale civile referitoare la bunurile care, potrivit legii, au un regim privilegiat, neputând face obiectul unei executări silite. Astfel, potrivit art. 727 din Codul de procedură civilă, nu sunt supuse urmăririi silite bunurile de uz personal sau

casnic indispensabile traiului debitorului și familiei sale și obiectele de cult, dacă nu sunt mai multe de același fel, obiectele indispensabile persoanelor cu handicap și cele destinate îngrijirii bolnavilor, alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de 3 luni, iar, dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele necesare până la noua recoltă, animalele destinate obținerii mijloacelor de subsistență și furajele necesare pentru aceste animale până la noua recoltă, combustibilul necesar debitorului și familiei sale socotit pentru 3 luni de iarnă, scrisorile, fotografiile și tablourile personale sau de familie și altele asemenea. Totodată, potrivit art. 728 din Codul de procedură civilă, bunurile mobile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului afectate exercițiului unei profesii autorizate nu pot fi urmărite decât de către creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu exercitarea profesiei respective. Dacă bunurile nu sunt afectate unui patrimoniu profesional individual, însă servesc la exercitarea ocupației sau profesiei debitorului persoană fizică, pot fi supuse urmăririi silite numai dacă nu există alte bunuri urmăribile și numai pentru obligații de întreținere sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor. Dacă debitorul se ocupă cu agricultura, nu vor fi urmărite, în măsura necesară continuării lucrărilor în agricultură, inventarul agricol, inclusiv animalele de muncă, furajele pentru aceste animale și semințele pentru cultura pământului, în afară de cazul în care asupra acestor bunuri există un drept real de garanție sau un privilegiu pentru garantarea creanței. De asemenea, art. 729 din Codul de procedură civilă reglementează limitele urmăririi veniturilor bănești, acestea fiind aplicabile, în materie penală, atât în ipoteza sechestrului propriu-zis instituit asupra sumelor de bani în materialitatea lor (cash), cât și în ceea ce privește urmărirea silită a creanțelor, în ipoteza instituirii popririi asigurătorii, potrivit art. 254 din Codul de procedură penală (a se vedea Decizia nr. 20 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 8 aprilie 2016, paragrafele 21-24).

48. Așadar, Curtea constată că normele procesual penale criticate sub aspectul constituționalității, interpretate în coroborare cu dispozițiile procesual civile anterior menționate, stabilesc, cu caracter general, limitele urmăririi bunurilor mobile

și imobile, precum și ale veniturilor bănești, ca efect al luării măsurilor asigurătorii, în scopul garantării mijloacelor de existență ale suspectului sau ale inculpatului. În consecință, Curtea reține că necesitatea instituirii unor limite ale sechestrului și popririi aplicabile persoanelor fizice decurge din considerente sociale, respectiv din nevoia de a proteja aceste persoane împotriva unei lipse totale de mijloace de subsistență. Scopul reglementării este acela de a garanta un nivel minim de trai și de demnitate pentru debitorul persoană fizică și pentru familia acestuia. Curtea constată că persoanele juridice nu beneficiază de această protecție, întrucât sunt entități cu scop economic, nefiind supuse unei protecții de natură socială asupra patrimoniului propriu. În consecință, veniturile și bunurile acestora pot fi supuse urmăririi în întregime, fără limitările prevăzute pentru persoanele fizice. Întrucât limitele instituite prin lege au fost prevăzute din rațiuni de ordin social, vizând protejarea nivelului minim de trai al persoanelor fizice, aceste considerente nu sunt aplicabile persoanelor juridice, care nu se află în situații comparabile sub acest aspect. Prin urmare, Curtea nu poate reține o încălcare a principiului egalității în drepturi consacrat de art. 16 din Constituție.

49. În ceea ce privește art. 136 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că instituirea măsurilor asigurătorii asupra bunurilor persoanelor juridice nu aduce atingere inviolabilității proprietății private, întrucât acestea sunt măsuri provizorii, dispuse în temeiul legii organice — Codul de procedură penală — și cu respectarea garanțiilor procesuale. Caracterul inviolabil al proprietății private nu presupune o excludere absolută de la orice limitare legală, ci doar interzice atingerea substanței dreptului în afara cadrului constituțional. Întrucât dispozițiile legale contestate reglementează măsuri temporare, proporționale și supuse controlului judecătoresc, Curtea nu poate reține încălcarea art. 136 alin. (5) din Constituție.

50. Totodată, Curtea reține că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

51. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Miadi Production — S.R.L. din București în Dosarul nr. 13.508/3/2021 al Tribunalului București — Secția I penală, de Paul-Iulian Enache în Dosarul nr. 4.049/62/2021 al Tribunalului Brașov — Secția penală, de Radu Cătălin Russen în Dosarul nr. 2.221/102/2018/a1.26 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Răzvan Petrovici în Dosarul nr. 15.283/3/2021/a1.1 al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, ale art. 50 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, sintagma „și nici bunurile exceptate de lege” din cuprinsul art. 249 alin. (8) din Codul de procedură penală și sintagma „în limitele prevăzute de lege” din cuprinsul art. 254 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală, Tribunalului Brașov — Secția penală, Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 februarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Andrei Grigoraș

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea unor acte normative în domeniul închiderii unor mine și cariere

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — La anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.008/2006 privind aprobarea închiderii definitive și monitorizării factorilor de mediu postînchidere a unor mine și cariere, etapa a IX-a, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 14 august 2006, cu modificările ulterioare, la punctul XV. Societatea Națională a Sării SALROM — S.A. București, numărul curent 51 din Lista minelor și carierelor care se închid în etapa a IX-a se abrogă.

Art. II. — La anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 644/2007 privind aprobarea închiderii definitive și monitorizării factorilor de mediu postînchidere a unor mine și cariere, etapa a X-a, și modificarea unor acte normative în domeniul închiderii unor mine și cariere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 12 iulie 2007, cu modificările ulterioare, numărul curent 48 din Lista minelor și carierelor care se închid în etapa a X-a se abrogă.

Art. III. — Încetarea activității miniere se realizează de către titularul licenței de exploatare, cu fonduri proprii, conform prevederilor art. 39 alin. (1) lit. p) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul apărării naționale,
Cristian-Gabriel Seidler,
secretar de stat

p. Ministrul economiei, digitalizării,
antreprenoriatului și turismului,
Marius-Andrei Miftode,
secretar de stat

p. Secretarul general al Guvernului,
Petru Farago

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Mihai Jurca

Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon,
Adriana Petcu

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Diana-Anda Buzoianu

București, 14 august 2026.
Nr. 612.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.086R din 13.08.2026 al Direcției farmaceutice și dispozitive medicale din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, interimar, emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1284 și 1284 bis din 19 decembrie 2024, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății, interimar,

Stela Firu,
secretar de stat

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI

ale anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

1. Pozițiile nr. 154, 6641 și 6713 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Stare	Cod	Denumire produs	Formă	Concentrație	Firma/Tara	DCI	Ambalaj	Gr_atc	Stat_anm	Preț prod. (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	Observații	Valabilitate preț
154	N	W69364001	ADOZIN 10 mg/2 ml	SOL. INJ./PERF.	10 mg/ 2 ml	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	ADENOSINUM	Cutie cu 10 fiole a câte 2 ml sol. inj./perf. (36 de luni: ambalaj nedeschis)	C01EB10		90,88	101,79	126,54	Medicamentul poate fi comercializat până la epuizarea cantităților existente, dar nu mai mult de 12 luni de la data expirării Autorizației pentru nevoi speciale nr. 928/2024.	Prețurile sunt valabile până la data de 9.07.2027.
6641	N	W70454001	TETANUS GAMMA 250 UI/1 ml	SOL. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ	250 UI/ml	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	IMUNOGLOBULINĂ UMANĂ ANTITETANICĂ	Cutie cu 1 seringă preumplută a 1 ml sol. inj. (3 ani)	J06BB02		80,00	89,60	115,37	Cantitate 202 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 10.09.2027.
6713	N	W69339001	COSMEGEN LYOVAC 500 micrograme	PULB. PT. SOL. INJ.	500 micro- grame	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	DACTINOMICINUM	Cutie cu 1 flac. a 500 micrograme pulb. pt. sol. inj. (36 de luni)	L01DA01		270,90	297,99	370,46	Cantitate 780 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 22.10.2027.

Nr. crt.	Stare	Cod	Denumire produs	Formă	Concentrație	Firma/Țara	DCI	Ambalaj	Gr. atc	Stat. adm.	Preț prod. (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț ananuntul maximal cu TVA (lei)	Observații	Valabilitate preț
7148	≡	W71220001	ORSERDU 345 mg	COMPR. FILM.	345 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	ELACESTRANTUM	Cutie cu 28 compr. film.	L02BA04		34.953,75	35.333,29	39.651,00	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.249/2026 Cantitate 6 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 13.07.2027.
7149	≡	W71687001	ITOVEBI 9 mg	COMPR. FILM.	9 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	INAVOLISIBUM	Cutie cu 28 x 1 compr. film. în blister cu unități de dozare perforate (2 ani)	L01EM06		80.808,00	81.646,08	91.572,27	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.253/2026 Cantitate 6 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 15.07.2027.
7150	≡	W71874001	OGSIVEO 150 mg	COMPR. FILM.	150 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	NIROGACESTATUM	Cutie cu 4 blister. PVC/PPVDC x 14 compr. film. (2 ani)	L01XX81		98.827,65	99.845,93	111.976,12	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.246/2026 Cantitate 13 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 8.07.2027.
7151	≡	W71874001	OGSIVEO 150 mg	COMPR. FILM.	150 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	NIROGACESTATUM	Cutie cu 4 blister. PVC/PPVDC x 14 compr. film. (2 ani)	L01XX81		98.827,65	99.845,93	111.976,12	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.247/2026 Cantitate 13 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 8.07.2027.
7152	≡	W71874001	OGSIVEO 150 mg	COMPR. FILM.	150 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	NIROGACESTATUM	Cutie cu 4 blister. PVC/PPVDC x 14 compr. film. (2 ani)	L01XX81		98.827,65	99.845,93	111.976,12	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.252/2026 Cantitate 13 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 14.07.2027.
7153	≡	W72079001	IPRATOM 500 mcg/2 ml	SOL. DE INHALAT PRIN NEBULIZATOR	500 mcg/2 ml	PHARMA — S.A. — ROMÂNIA	IPRATROPII BROMIDUM	Cutie cu 20 de fiole monodoză a câte 2 ml sol. de inhalat prin nebulizator (24 de luni)	R03BB01		49,88	56,87	73,22	Cantitate 5.000 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 13.07.2027.
7154	≡	W72080001	IPRATOM 250 mcg/2 ml	SOL. DE INHALAT PRIN NEBULIZATOR	250 mcg/2 ml	PHARMA — S.A. — ROMÂNIA	IPRATROPII BROMIDUM	Cutie cu 20 de fiole monodoză a câte 2 ml sol. de inhalat prin nebulizator	R03BB01		46,74	53,29	68,61	Cantitate 5.000 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 13.07.2027.
7155		W70873001	VYLOY 100 mg	PULB. PT. CONC. PT. SOL. PERF.	100 mg	ASTELLAS PHARMA EUROPE B.V. — ȚĂRILE DE JOS	ZOLBETUXIMABUM	Cutie cu 1 flac. din sticlă care conține 100 mg zolbetuximab (4 ani)	L01FX31	Orfan	2.605,71	2.661,77	3.022,96		Prețurile sunt valabile până la data de 31.03.2027.

Nr. crt.	Stat	Cod	Denumire produs	Formă	Concentrație	Firma/Tara	DCI	Ambalaj	Gr. alc	Stat. anm	Preț prod. (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț ananuntul maximal cu TVA (lei)	Observații	Valabilitate preț
7156	Z	W71231001	VYLOY 100 mg	PULB. PT. CONC. PT. SOL. PERF.	100 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	ZOLBETUXIMABUM	Cutie cu 1 flac. de 20 ml din sticlă care conține 100 mg zolbetuximab	L01FX31		3.162,00	3.223,62	3.652,85	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.257/2026 Cantitate 96 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 21.07.2027.
7157	Z	W59828001	NORMOSANG	CONC. PT. SOL. PERF.	25 mg/ml	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	HEMINĂ UMANĂ	Cutie x 4 fiole x 10 ml conc. pt. sol. perf. (2 ani)	B06AB		12.175,85	12.327,60	13.859,33	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.256/2026 Cantitate 1 cutie	Prețurile sunt valabile până la data de 20.07.2027.
7158	Z	W71231001	VYLOY 100 mg	PULB. PT. CONC. PT. SOL. PERF.	100 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	ZOLBETUXIMABUM	Cutie cu 1 flac. de 20 ml din sticlă care conține 100 mg zolbetuximab	L01FX31		3.162,00	3.223,62	3.652,85	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.258/2026 Cantitate 84 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 21.07.2027.
7159	Z	W71744001	CECENU 40 mg	CAPS.	40 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	LOMUSTINUM	Cutie cu 1 flac. x 20 caps.	L01AD02		1.958,00	2.007,58	2.289,55	Cantitate 120 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 16.07.2027.
7160	Z	W72085001	AUGTYRO 40 mg	CAPS.	40 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	REPOTRECTINIBUM	Cutie cu 1 flac. a 60 caps. (3 ani)	L01EX28		21.146,84	21.388,31	24.017,28	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.254/2026 Cantitate 24 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 15.07.2027.
7161	Z	W72075001	LIFYORLI	CAPS.	100 mg; 25 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	RELACORILANTUM	Cutie cu 3 ambalaje de carton a câte 1 blister cu 9 caps. (3 capsule de 100 mg și 6 capsule de 25 mg)			201.354,12	203.397,66	228.067,97	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.248/2026 Cantitate 12 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 13.07.2027."

3. Pozițiile nr. 6579, 6582, 6592, 6864 și 6949 se abrogă.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

